

Kesäpäivä Kangasalla

Mä oksalla ylimmällä oon Harjulan seljanteen;
niin kauas kuin silmään siintää,
näen järviä lahtineen.

Kas, Längelmävesi tuolla voin hopeisin hohtelee,
ja Roineen armaiset aallot sen rantoa hyväelee,
Mä vain olen lintu pieni, ja siipeni heikot on;
vaan oisinko uljas kotka, niin nousisin lentohon
ja nousisin taivoon asti Luo Jumalan istuimen.

Ja nöyrin, hartahin mielin
näin laulaisin rukoellen:

Oi, taivahan pyhä Herra,
sä Isämme armias!

Ah, kuink on sun maasi kaunis,
kuink ihana taivahas!

Sä järveimme säihkyellä
suo lempemme tulta vaan!

Oi, Herra, intoa anna
ain maatamme rakastamaan!